

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΣΤΗΝ ΟΥΤΟΠΙΑ

Δεν καταφέραμε να συναντηθούμε σε μια μεγάλη συζήτηση. Τότε, καθώς οι προοπτικές του κόσμου που ερμηνεύαμε, ο ένας μετά τον άλλο, θα απλώνωνταν μπροστά μας, ο πλούτος κάθε αφήγησης για την ίδια διαδρομή, τον ίδιο ορίζοντα, την ίδια συστάδα δένδρων, θα σκόρπιζε και θα γέμιζε τα κείμενα των μελλοντικών αφηγήσεών μας. Θα εννοούσαμε, και, καθώς τα σώματά μας εκδήλωναν τον ενθουσιασμό τους, μαζεύοντας όσα άλλα κομμάτια αφηγήσεων μπορούσαμε να αντέξουμε, η ιδέα της κιβωτού θα συντόνιζε τις ζωές μας. Σπόροι από ένα παρελθόν κειμένων και ταξιδιών που, κάποτε, ανάμεσα στις συνέχειες των νέων αναζητήσεων θα απέδιδαν ένα αποτέλεσμα. Ενα κείμενο, μιά συζήτηση, μια αναφορά σε ένα τοπίο, τη στροφή του χεριού και την έκταση του δείκτη προς εκεί. Το πλοίο είναι η κιβωτός μας, ακόμη μία ουτοπία. Μεταφέρει τις ζωές μας αλλά επιθυμούμε, για λίγο ακόμη, να μην κοιτάζουμε στον ορίζοντα. Ελπίζουμε, εκεί όπου θα σταματήσει, το τοπίο να μην είναι οικείο, να ακούσουμε μια άλλη γλώσσα, να ετοιμάσουμε και πάλι τους εαυτούς μας για ένα νέο ταξίδι.

RETURN TO UTOPIA

We failed to meet and start a long discussion. If we manage to, then, as the personal perspectives and the interpretations of the world we desire to construct, appear in front of us, fruitfulness of every narration pointing the same path, the same horizon, the same cluster of trees, would disperse and fill the contexts of all future additional narrations. We would comprehend, and, while our bodies manifest enthusiastically, gathering as much narrations as we could afford, the idea of the arc would tune our lives.

Seeds gathered from texts and voyages of the past would, sometime in the future, fertilized by experiences from present achievements and wonderings and lay in front of us a result, a text, a discussion, the narration of a landscape, the turn of the hand to point at the distance.

The ship we are sailing is our arc, another utopia. It carries our lives but, what we need is, for a while, not to stare towards the horizon. We hope that wherever it will stop, we will face an unfamiliar landscape, hear an unknown language, prepare ourselves for a new voyage.

